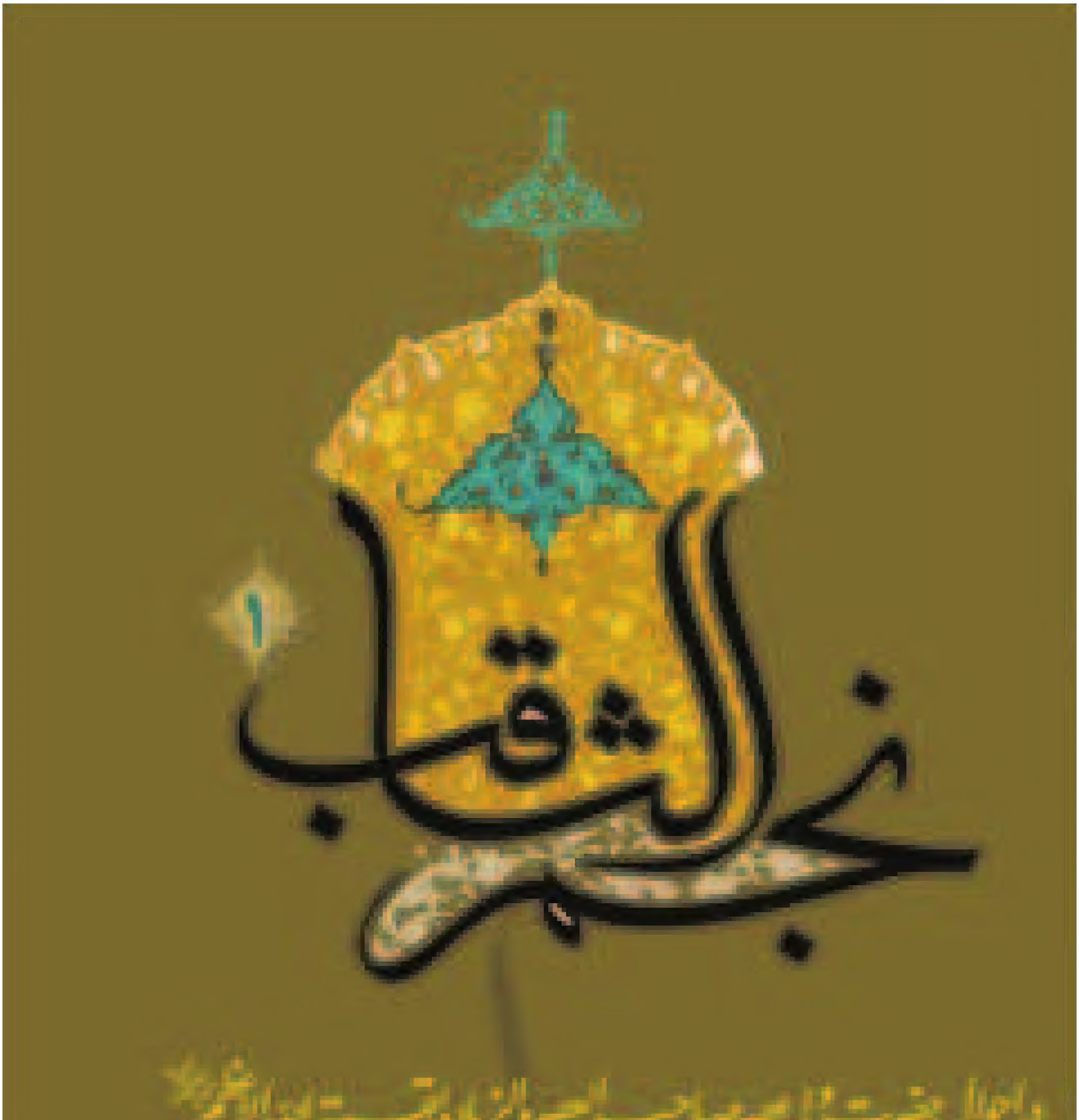
۱
نجم الثاقب

نجم الثاقب

نویسنده:

حاج میرزا حُسین طبرسی نوری

ناشر چاپی:

مسجد مقدّس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

۱۷۸) هادی ۸۸
۱۷۹) ید الباسطه ۸۸
۱۸۰) یمین ۸۹
۱۸۱) وهوه ل ۸۹
۱۸۲) یعسوب الدین ۸۹
باب سوم: در شمّه‌ای از اوصاف شمایل و بعضی از خصایص آن جناب‌علیه السلام ۹۰
اشاره ۹۰
فصل اول:در شمایل آن جناب ۹۰
فصل دوم: در ذکر جمله‌ای از خصائص آن جناب ۹۲
خصائص آن جناب ۱) ۹۲
خصائص آن جناب ۲) ۹۶
خصائص آن جناب ۳) ۹۹
خصائص آن جناب ۴) ۱۰۲
خصائص آن جناب ۵) ۱۰۵
خصائص آن جناب ۶) ۱۰۸
خصائص آن جناب(۷) ۱۱۱
باب چهارم:در ذکر اختلاف مسلمین در وجود مبارک آن حضرت ۱۱۳
اشاره ۱۱۳
ردّ حدیث لا مهدی الّا عیسی بن مریم ۱۱۳
توضیح ۱۱۴
خلاف اول ۱۱۴
قسمت اول ۱۱۴
قسمت دوم ۱۱۷
خلاف دوم ۱۱۹

مخفی نماند که شمایل آن حضرت در اخبار متفرّقه به عبارات مختلفه و متقاربه از طرق خاصّه و عامّه مذکور است و ذکر تمام هر خبر با مآخذ آن، موجب تطویل است. لهذا به محل حاجت از متن هر یک قناعت کرده با ترجمه آن و ترجیح بعضی بر بعضی در صورت اختلاف و عدم امکان اجتماع، خروج است از وضع کتاب. شیخ صدوق در کمال الدین(۵۰۱) روایت کرده که رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «مهدی‌علیه السلام شبیه‌ترین مردم است به من در خَلق و خُلق.» به روایتی فرمود: «شمایل او شمایل من است.»(۵۰۲) خزّاز روایت کرده در کفایة الاثر(۵۰۳) که آن جناب فرمود: «پدر و مادرم، فدای هم نام من و شبیه من و شبیه موسی بن عمران و در غیبت فضل بن شاذان به سند معتبر، از آن جناب مروی است که فرمود: «نهم از امامان که از صلب حسین‌اند، قائم اهل بیت من و مهدی امّت من است و شبیه‌ترین مردمان است به من در شمایل و افعال و اقوال»(۵۰۴) و در غیبت نعمانی(۵۰۵) مروی است از کعب الأحبار که گفت: «قائم مهدی‌علیه السلام از نسل علی‌علیه السلام است، شبیه‌ترین مردم است به عیسی بن مریم در خَلق و خُلق و سیما و هیأت». الخ. عامّه نیز روایت کرده‌اند که آن جناب شبیه‌ترین خلق است به عیسی‌علیه السلام(۵۰۶) و در دو علوی است که شمایل آن جناب: «ابیض مشرب حمرة»(۵۰۷) سفیدی که سرخی به او آمیخته و بر او غلبه کرده در صادقی است «اسمر یعتور مع سمرته صفرة من سهر اللیل»(۵۰۸) گندم‌گون که عارض شود آن را با گندم گونیش زردی از بیداری شب و در اخبار عامّه است: «لونه لون عربی وجسمه جسم اسرائیلی»(۵۰۹) رنگش رنگ عربی است و جسمش چون جسم بنی‌اسراییل، یعنی در طول قامت و بزرگی جثّه(۵۱۰). در علوی است: «شاب مربوع»(۵۱۱) جوانی است میانه قد و در نبوی است «اجلی الجبین»(۵۱۲) فراخ است پیشانی مبارکش یا خوب رو که هر دو موی پیشانی او رفته. در صادقی است: «مقرون الحاجبین»(۵۱۳) ابروان مبارکش به هم پیوسته؛ «اقنی الانف»(۵۱۴) بینی مبارکش باریک دراز که وسطش فی الجمله انحدابی دارد. در علوی است: «حَسَن الوجه و نور وجهه یعلو سواد لحیته ورأسه»(۵۱۵) نیکو رو است و نور رخسارش، چنان درخشان است که مستولی شده بر سیاهی ریش و سرمبارکش. در نبوی است: «وجهه کالدینار»(۵۱۶) چهره‌اش در صفا و بی عیبی مانند اشرفی است. «علی خدّه الایمن خال کانّه کوکب دُرّی»(۵۱۷) و به روی راست آن جناب، خالی است که پنداری ستاره‌ای است درخشان. در علوی است: «افلج الثنایا»(۵۱۸) میان دندان‌های مبارکش گشاده است. «حسن الشّعر یسیل شعره علی منکبیه»(۵۱۹) نیکو مو است، موهایش بر کتف مبارکش ریخته. در خبر سعد بن عبداللّه است: «وعلی رأسه فرق بین و فرقین کأنّه الفٌ بین واوین»(۵۲۰) در باقری است: «مشرف الحاجبین» میان ابروانش بلند است. «غایر العینین»(۵۲۱) چشمانش در کاسه سر مبارکش فرو رفته، یعنی برآمدگی ندارد به وجهه اثر در روی مبارکش اثری است. در صادقی است: «شامة فی راسه»(۵۲۲) در سر مبارک علامتی دارد. در علوی است: «مبدح البطن»(۵۲۳) و در علوی است «ضخیم البطن».(۵۲۴) در صادقی است: «منتدح البطن»(۵۲۵) و معنی این فقرات متقارب است، یعنی شکم مبارکش بزرگ و فراخ و پهن است. در باقری است: «واسع الصدر مسترسل المنکبین عریض مابینهما»(۵۲۶) سینه مبارکش فراخ است و کتف هایش فروهشته و میان آن، پهن. در خبر دیگر: «عریض ما بین المنکبین»(۵۲۷) در صادقی است: «بعید ما بین المنکبین»(۵۲۸) میان دو کتف مبارکش عریض و دور است. در علوی است: «عظیم مشاش المنکبین»(۵۲۹) سر استخوان کتف شریفش بزرگ است. «بظهره شامتان، شامة علی لون جلده و شامة علی شبه شامة النبی‌صلی الله علیه وآله وسلم»؛(۵۳۰) در پشت مبارکش دو نشانه و علامت است: یکی به رنگ بدن شریفش و دیگری شبیه علامتی که در کتف مبارک حضرت رسول‌صلی الله علیه وآله وسلم بود. در علوی دیگر است: «کث اللحیة اکحل العینین براق الثانیا فی وجهه خال فی کتفه علائم نبوّة النبی‌صلی الله علیه وآله وسلم»(۵۳۱) ریش مبارکش انبوه و چشمانش سیاه سرمه گون و دندانش درخشنده و در رخسارش خالی است و در کتفش علامت‌های نبوّت پیغمبرصلی الله علیه وآله وسلم که معروف است به مُهر نبوّت و در رنگ و شکل نقش آن، اختلاف بسیار است. «عریض الفخذین»(۵۳۲) ران‌های مبارکش عریض است. در علوی دیگر: «اذیل الفخذین الفخذه الیمنی شامة»(۵۳۳) و در بعضی نسخ «ولربل»(۵۳۴) یعنی رانش گوشت زیاد دارد. و «اذیل» نیز کنایه از پهنایی است و در ران راستش